

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBCENÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XII

www.horicky.cz

únor 2011

INFORMACE O EXISTENCI OBCENÍCH KRONIK

Nejstarší kronika obsahuje různé obecní zápisy a dokumenty od roku 1776 a pravidelné roční zápisy v letech 1919 – 1972. Byla předána do státního archivu v Náchodě k trvalému uložení, který nechal zhotovit kopie této kroniky zpracované do tří dílů a tyto jsou uloženy na obecním úřadu.

Další čtyři kroniky z let 1973 – 1984 , 1985 – 1987, 1988 -1992 a 1993 – 1997 jsou v originálech uloženy rovněž na obecním úřadu.

Z údajů uvedených v kronikách je zřejmé, že v letech 1938 – 1950 byl kronikářem Ladislav John, ředitel školy, 1951 – 1973 Ladislav Dvořáček, učitel, 1974 – 1987 Antonín Merta a 1988 – 1997 Jaroslav Efler.

Pozn. Za zpracování a poskytnutí podkladů děkujeme panu Josefovi Kačerovi. Informace z posledních let nyní pouze shromažďujeme (v papírové nebo elektronické podobě) a věříme, že se podaří kroniku dopsat.

OBCENÍ KNIHOVNA V ROCE 2010

V loňském roce měla naše knihovna 148 registrovaných členů, z toho 42 dětí do 15ti let. K 31.12.2010 obsahuje knihovní fond celkem 7.237 svazků, z toho naučná literatura 2.062 a krásná literatura 5.175. Počet exemplářů docházejících periodik – časopisů je 13. Knihovnu v roce 2010 navštívilo 2191 čtenářů, kteří si zapůjčili 7.637 knih a časopisů. Dále využilo internet v knihovně 210 návštěvníků.

Z rozpočtu obce byly v roce 2010 zakoupeny knihy a časopisy v celkové hodnotě 53.371,- Kč

Marie Kuderová, knihovnice

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ:

Jiřina Dufková, Křižanov	84 let
Josef Tuček, Křižanov	84 let
Josef Mencl, Hoříčky	81 let
Božena Tylšová, Hoříčky	81 let
Antonín Macháček, Hoříčky	70 let

Přejeme životní pohodu a mnoho zdraví do dalších let!

Sběr vzorků

na

4. Česko-Moravský košt slivovice

Vážení přátelé, kamarádi. Dne 12.3.2011 proběhne v kulturním domě v Havlovicích, již 4.ročník Česko-Moravského koštu domácích pálenek a likérů.

*A proto vás upozorňujeme, že jsme zahájili **SBĚR VZORKŮ**. Zanechávejte je prosím na sběrných místech- OÚ Havlovice, občerstvení u koupaliště v Mezilečí nebo v palírně v Novém Městě nad Metují. A nebo kontaktujte určené osoby - Z.Mencla tel.774854079 nebo J.Možiše 732191411 a odběr dohodneme individuálně. Na jeden vzorek postačí 0,33l pálenky či likéru.*

*Degustace a hodnocení proběhne 5.3.2011 proškolenými degustátory z Čech i Moravy, a vše samozřejmě absolutně anonymně. V loňském roce hodnotila tato odborná komise více než **460 vzorků**.*

A věříme, že se nám jich na ročník letošní povede shromáždit ještě více a zachováme tak vzrůstající tendenci.

Samozřejmě, že i v letošním roce bude naše akce provázena bohatým folklórním programem, a jen připomínáme, že část finančního výtěžku z této akce bude opět předána na dobročinné účely.

*Za darované vzorky děkuje a na setkání se těší
pořádající*

SPOLEK PŘÁTEL ČS. a MOR. FOLKLÓRU

OSTATNÍ

I přesto, že jsme vydali v minulém zpravodaji aktualizovanou tabulku úředních hodin a provozních dob, dochází s okamžitou platností k další změně. Začátek ordinační doby MUDr.Mackoviče je ve všech ordinačních dnech (tedy pondělí, středa i pátek) posunut na 9:00 hod a bude tak korespondovat se skutečným stavem. Pokud jste si přehled z lednového zpravodaje uschovali a magnetem upevnili na ledničku nebo hřebíkem na futra, opravte si prosím uvedený údaj. Aktualizovaná tabulka je samozřejmě ke stažení na internetu v odkazu "Užitečné informace" nebo v papírové podobě ve vitríně na obecním úřadu.

Při procházce naší obcí můžete narazit na neobvyklou „hupku“ (HUP = hlavní uzávěr plynu). Kdo by to byl řekl, že v tomto pěkném domečku se skrývá obvykle nepěkná „plynová bedna“.

Pozn. Pokud máte sami nějaký pěkný námět nebo fotografii, která by stála za zveřejnění, podělte se s námi. Podklady můžete předat osobně na obecním úřadu nebo zaslat mailem.

Děkujeme.

(mn)

FEJETON POD ČAROU:

MÁLO ČTEME

Meziroční srovnání údajů z naší knihovny mně potvrdilo smutnou pravdu: „Málo čteme!“ Samozřejmě se to netýká pouze Hoříček a přilehlého okolí. S fenoménem doby bojuje snad celý svět. A přitom máme ty nejlepší předpoklady: umíme abecedu a máme co číst (na rozdíl od analfabetů třeba v Africe). Leč času se nějak nedostává, důvodů pro čtení také ubývá.

V dětství jsme louskali jednu knížku za druhou. Ať už to byl Příběh opravdového člověka, Rychlé šípy nebo Bílý tesák. Četli jsme večer před spaním, četli jsme po obracení sena, četli jsme na břehu rybníka. Četly děti, četli rodiče, četli naše babičky a dědečkové. Vzpomínám si na rituál, který podstupovali moji prarodiče. Babička seděla u stolu, na očích brýle, v rukou knihu a předčítala dědečkovi, který naslouchal v křesle u kamen a po chvíli si role obrátili. Televize byla vypnuta, mlčelo i rádio a slyšet byl jen laskavý hlas doprovázený

tikáním hodin a bzučením zářivky. Četli si cestopisy, romány nebo životopisy prvorepublikových prezidentů.

Představitost pěstovaná četbou byla vypilována do fantastických detailů. Za krkem jsem cítil zrychlený dech Mirka Dušína a nerad chodil do sklepa pro brambory, aby na mne ze stínu nevyskočil tajemný Široko se svou bílou maskou. Při četbě Nebeských jezdců jsem doslova cítil žhnoucí hlaveň kulometu v zadní střílně letadla i pleskání nepřátelských kulek do trupu bombardéru. No a kocour Modroočko? Při této knize jsme se zajisté všichni stávali tím malým kocourkem, který běhá po střechách a miluje svého dvojnožce.

Asi všichni na sobě pozorujeme, že obsah informací už ani příliš nevnímáme. Valí se na nás ze všech stran. Televize s mnoha kanály a programem 24 hodin denně, satelitní vysílání, nepřeborné množství rozhlasových stanic, internetové zpravodajství, e-maily, SMSky, letáky. Noviny se všemi přílohami jsou již tak tlusté, že kdybyste je dvakrát přeložili, tak s nimi přerazíte plaňku v plotu. Máte potom ještě chuť si vzít krásnou knihu, sednout si na lavičku na záspi nebo pod jabloní a číst?

Dnes je to už všechno jinak. Kniha pod stromečkem má pro děti většinou stejnou hodnotu jako dárky tzv.měkkouši (rozumějte ponožky, slipy nebo tílka). Vzít do ruky knížku může být pro někoho stejně nepředstavitelné, jako sáhnout na nemocného s leprou nebo malárií. Jedinou výjimkou jsou alespoň světové trháky jako třeba Harry Potter nebo Stmívání. Pokud něco čteme, tak v takovém spěchu a nepozorně, že máme co dělat, abychom správně pochopili obsah článku. Na druhou stranu jsme ještě pořád vybaveni zajímavou schopností. Přečtete si následující řádky: V suoivsoltsi s vzýukemm na Cmabridge Uinervtisy vľšyo njaveo, že nzeáelží na pořdaí psíemn ve solvě. Jedniá dleuítzá věc je, aby blyy pnvrí a psoelndí pímesna na srpváénm mstíě. Zybetk mžúe být totánlí sěms a ty to přoad bez porlbněů peřčetš. Je to potro, že ldiksy mezok netče kdažé pensímo, ale svolo jkao cleek. Zjíamvaé, že??

Bohužel ani my dospělí již četbě mnoho nedáme. Začínáme se omezovat pouze na televizní program, návod k použití domácího kina nebo první dvě strany bulvárního plátku. Objektivně musím přiznat, že ani já průměr mé generace příliš nevylepšuji. Sice jsem na podzim dočetl knihu Jiřího Krytináře - Dívám se vzhůru, která měla 168 stran, ale svou velikostí odpovídala velikosti svého autora. A tak vlajku zdvihá alespoň starší generace, která zřejmě také vylepšuje statistiky knihoven.

Věřím ale, že výjimky potvrzují pravidlo, a tak přeji všem čtenářům krásné zážitky a nám ostatním návrat ke knize.

(mn)